

KIRKE-NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 1 - 1. årgang.

Januar 1951

VORT NYE BLAD

På den evangelisk-lutherske frikirkes hovedbestyrelsesmøde i Løsning i november forrige år blev det besluttet at påbegynde udgivelsen af et menighedsblad. Et sådant blad har længe været savnet i vore menigheder. Vi sender dette beskedne blad ud i håb om, at det ved vennernes støtte og forbon i en ikke alt for fjern fremtid kan udkomme på tryk, i stedet for som nu duplikeret.

KIRKE-NYT vil udkomme månedligt og er tænkt at tjene som bindeled mellem vore menigheder, som er spredt over hele landet. Det vil bringe bud og hilsen til og fra vore menigheder, så at alle kan følge med i begivenhederne rundt om i menighederne. Fremdeles vil det bringe noter og nyt fra det kirkelige liv i vort land og i udlandet og ud fra Guds ord og den lutherske lære, som er vor frikirkes lære, belyse og tage stilling til aktuelle tidsspørgsmål. Men frem for alt skal bladet være et middel til at bringe vidnesbyrdet om vor frelser Jesus Kristus ud til så mange som muligt. Jesus siger: "Den, som vil bekende mig for menneskene, ham vil jeg også bekende for min fader, som er i himlene" (Matth. 10.32). Denne Jesu befaling om at vidne om ham, vil vi i den evangelisk-lutherske frikirke også efterkomme, og dette ikke blot mundtlig og i gerning men også skriftlig. Evangeliet om den korsfastede og opstandne Jesus Kristus skal derfor som en gylden tråd trække sig gennem bladets indhold. Således begynder vi bladets udgivelse i Jesu navn efter apostelsens ord: "Gør alt

i den herre Jesu navn" (Kol.3.17). Måtte Herren i nåde velsigne dette vort blad !

W.J. og P. Michael.

Alene af nåde

Guds nåde er det største gode, et menneske kan eje. Guds nåde, det betyder, at Gud i sit hjerte har besluttet at tilgive alle mennesker deres synder. Guds nåde er i Guds hjerte, er et sindelag i Guds hjerte over for alle mennesker. Apostelen siger: "Guds saliggørende nåde er åbenbaret for alle mennesker" (Titus 2.11). Det vil ikke sige, at Gud ser igennem fingrene med menneskers synder; tværtimod, han er ikke en Gud, som har lyst til ugudelighed, "den onde skal ikke bo hos ham" (salme 5,5). Gud er også den retfærdige og hellige Gud, hvis vrede og fordømmelse rammer alle, som lever i synd og ringeagter nåden. Men Guds nåde er netop dette store og herlige, at Gud for Jesu Kristi skyld, der har betalt alle menneskers store syndegæld, "forlader misgerning og overtrædelse og synd" (2.Mos.34,7). Gud kan være og er nådig, fordi Jesus Kristus, sand Gud og sandt menneske, bar verdens synd. Jesu Kristi, Guds søns blod renser os fra al synd, og således er Jesu blod garantien for Guds nåde. Nåde er altså, at Gud tilgiver mennesker deres synder for Jesu Kristi skyld.

Guds nåde, det betyder fremdeles, at Gud i sit hjerte tilgiver menneske deres synd uden at stille noget krav eller nogen betingelse til mennesket. Guds nåde er en ubetinget, en fri nåde. Gud skal ikke først stemmes nådig ved menneskelige præstationer eller anstrengelser, men Gud er allerede nådig i Jesus Kristus; nåden er allerede forhanden; nåden i Guds hjerte er et fuldfærdigt gode, som ikke trænger til nogen fuldkommengørelse.

Og nu indbyder Gud alle mennesker så mindeligt og hjerteligt til at tro på hans nåde og ikke tvivle på, at det er hans alvorlige mening at tilgive dem alle deres synder for Jesu Kristi skyld. Ingen kan erhverve sig selv denne nåde, og alle trænger

de til denne nåde, thi de har alle syndet, og dem alle fattes den ære, de skulle have for Gud. Den, der derfor søger at blive frelst ad anden vej, lider skibbrud med sin kristendom; men den, der tror syndernes forladelse i Jesu navn og bliver i denne Guds nåde, bliver tilvisse salig.

Der er nu dem, der siger: "Det er vel sandt, at vi bliver frelst af nåde uden vore gerninger, men for at få den saliggørende tro i øje, må vi mennesker da også gøre noget, vi må træffe et valg, en afgørelse". Nej ! Sådan forholder det sig ikke. En død evner intet og kan ikke træffe nogen afgørelse eller noget valg. Sådanne åndeligt døde mennesker er vi alle af naturen. Til de kristne i Efesus og dermed til alle kristne siger apostelen: "Også Eder gjorde Gud levende, da I var døde i overtrædelser og synder" (Efes.2,1). I mennesket er der intet godt, der kunne bevæge Gud til at skænke ham troen. Men den kristnes tro skyldes alene Guds nåde, som apostelen fremdeles siger: "Men Gud, som er rig på barmhjertighed, for sin store kærligheds skyld, med hvilken han elskede os, levendegjorde os med Kristus, da vi var døde i overtrædelser - af nåde er I frelste"(V. 4,5).

Alene af nåde - kun af nåde, det betyder: menneskets frelse er fra først til sidst alene Guds værk. Hvilken herlig sandhed ! Hvad der skiller os fra Gud, hvad der foruroliger og ængster os: synden og erkendelsen af og bevidstheden om synd og fejltrin, alt det er sænket ned i Guds nådes dyb. Guds nåde giver os freden midt i al uro, styrke og kraft i al vor magtesløshed. Er Gud for os, som han jo er, hvem eller hvad kan så være imod os ? Guds nåde er alene det, der kan give kirken kraft og liv også den dag i dag. Derfor må den kristne ~~ikke~~ hvile sikkert i nåden, selvom djævelen piner hans samvittighed aldrig så meget. Til alle tider og under alle forhold må han søge hjælp og styrke i Guds nåde alene. "Ja, nåden kan man bygge og sikkert stole på, og truer dødens skygge, så bli'r os Herren tro."

W. J. Michael.

Den evangelisk-lutherske frikirke bekender sig til hele biblen som Guds eget og fejlfrie ord og til den lutherske kirkes bekendelsesskrifter, fordi disse læreindhold er i overensstemmelse med biblens lære. Disse bekendelsesskrifter er følgende: den apostolske, nikænske og athanasianske trosbekendelse, Luthers lille katekismus og den augsburgske bekendelse.

I Løsning har frikirken købt en ny præstebolig, der i flere henseender er bedre end den gamle.

Haderslev menighed har i det forløbne år ladet foretage flere reparationer på sin smukke kirkebygning i Buegade. Bl.a. er spiret blevet restaureret. Den lille menighed har selv bestridt alle udgifter.

I det amerikanske familieblad "This Day" (Denne dag), som udgives af det næststørste lutherske kirkesamfund i Amerika (Missourisynoden), fremkom i novembernummeret 1950 en artikel om livet og arbejdet i vor menighed på Langeland.

Herr gårdejer J.P.Jensen, "Solhjem" pr. Rygård st., Fyn, fylder 70 år den 2. januar 1951. Gårdejer Jensen har i over 25 år siddet i hovedbestyrelsen for den evangelisk-lutherske frikirke. Han og hans hustru har i mange år stillet deres hjem til rådighed for moder, sammenkomster og frikirkens samfundsmoder og gør det stadig. Vi ønsker hjertelig til lykke og Guds rige velsignelse i tiden fremover.

Bladets økonomi. Bladets venner bedes støtte dets udgivelse ved frivillige bidrag, som kan betales til de lokale menighedskasserere eller præsterne. Bidragene bedes videresendt til redaktionen.

KIRKE-NYT udg. af den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: pastor W.J.Michael, Martinsvej 4,
København V., tlf. Nora 6526.

Duplikering: DANAKOPI Duplikering, Kbhvn.K.

KIRKE-NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 2. - 1. årgang

Februar 1951

Kun den hellige skrift

Til Guds rige nåde hører også den kendsgerning, at Gud til alle tider vil åbenbare sig for menneskene. Det står uigenkaldeligt fast: Gud vil, at menneskene skal kende Ham, at de skal vide om hans væsen, egenskaber og evige beslutninger, selvom menneskene ikke kan fatte og begribe Gud og ikke kan komme til en fuld forståelse af Guds tanker og bevæggrunde, førend de i himlen kommer til at se den Almægtige ansigt til ansigt. Ja, for det naturlige menneske er kristendommens budskab dårskab og forargelse. Derfor vil Gud åbenbare sig, fordi Han i sin kærlighed vil, at synderen skal omvende sig og komme til sandheds erkendelse.

Denne Guds åbenbaring kan ske på to måder, middelbart eller umiddelbart. Den umiddelbare åbenbaring finder vi i den gamle pagts tid, hvor Gud direkte talte til menneskene eller viste sig for dem. I den nye pagt behager det ikke Gud at benytte denne åbenbaringsmetode. Gud taler nu middelbart til menneskene. Og det middel, som Gud anvender, er det guddommelige ord, den hellige skrifs gammel- og nytestamentlige bøger. Gud åbenbarer sig også i naturen, i alle skabningerne, ja, også i verdens regering og ledelse, i det enkelte menneskes liv. I disse sidstnævnte åbenbaringsmidler erkender vi vel Guds almagt, alvidenhed, kærlighed og andre egenskaber. Verden er ligesom et alter, som Gud selv har bygget, men på dette alter står de samme ord, som på

hint alter i Athen: For en ukendt Gud. Så længe et menneske kun vil erkende Gud i skabelsens værker, er han omgivet af mørke og uvished. Vi kan ikke i naturen erkende Gud til vor salighed. Til dette formål skal den åndelige morgenstjerne oprinde i vore hjerter, nemlig Jesus Kristus. Og om denne verdens frelser hører vi i ordet, i biblen. Her åbenbarer Gud sig for os i hele sin herlighed.

Biblen er derfor troens eneste grund og eneste rettesnor. Vejen til saligheden kan ikke erkendes ved andre midler. I vor tid er der mange, som nægter det, også indenfor den evangeliske kristenhed. Den katolske kirke sætter den kirkelige tradition ved siden af skriften, ja i virkelighed over skriften. Andre gør den indre erfaring eller den kristelige bevidsthed i hjertet til troens grund. Men biblen taler ikke således. Biblen giver sig selv det vidnesbyrd, at den er Guds eneste åbenbaringskilde. Det er derfor vigtigt, at vi kender vor kære bibelbog, at den virkelig bliver for os den eneste vej, som fører os til en sand gudserkendelse, til den sande tro, og som bringer os hjælp og trøst i liv og død. Jesus selv siger: "I ransager skrifterne, fordi I mener i dem at have et evigt liv, og det er dem, som vidner om mig." Og en anden gang: "Dersom I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skulle erkende sandheden, og sandheden skulle frigøre Eder." Den rige mand, som vil forhindre, at hans fem brødre kommer i pinens sted, må høre: "De har Moses og profeterne, lad dem høre dem." I skriften alene finder vi svarene på alle de spørgsmål, som vi så gerne grunder over: Hvorledes er Gud sindet overfor mig? Hvad er meningen med tilværelsen? Hvad er døden? Er der et liv efter døden? Sandheden erkender vi kun, når vi bliver ved Jesu ord. I skriften alene finder vi det evige liv.

Hele biblen er ord for ord Guds ord, og derfor ufejlbar. De enkelte ord er den Helligånds gave og den guddommelige sandheds åbenbaring (2.Pet. 1,21; 2.Tim.3,16; 1.Kor.2,13). Derfor siger vi, at den hellige skrift ikke blot indeholder men er Guds frelsesåbenbaring. Guds ord og den hellige skrift

er det samme. Mange hævder, at dette standpunkt gør mennesket til bogstavens træl. Man siger, ordene i biblen er kun åndens hylster, som bør fjernes, for at finde kernen, nemlig biblens ånd. Men Jesus siger selv: "De ord, som jeg har talt til Eder, er ånd og liv." Og Simon Peter: "Du har det evige livs ord." Netop i dette spørgsmål gælder det, at bekæmpe fornuftens indvendinger og som Paulus siger: "Få enhver tanke til fange til lydighed imod Kristus."

Ordet er den klippegrund, hvorpå kirken er bygget. Den sande kirke står og falder med Guds ord. Ordet er det eneste middel, hvormed kirken opfylder sin opgave, nemlig at bringe mennesker til omvendelse. Guds ord er kirkens sød, kirkens næring. Guds ord er det stjerne, som lyser i kirken. Guds ord er sværdet, hvormed kirken kæmper, er håbets anker i alle fristelser og anfægtelser.

Det samme gælder også for den enkelte kristnes liv. Om medgang eller modgang, ordet alene kan give den rette hjælp og kraft. Lad os takke Gud for, at Han har åbenbaret sig for os i skriften. Kære krist, hvordan med din bibel? Kender du den? Læs i den dag for dag, og lad den være din ledsager, hjælper og rådgiver. "Himmel og jord skulle forgå, men mine ord skulle ingenlunde forgå."

Paul Michael.

NOTER OG NYT

Gudstj. og møder i februar: Martinkirken, Martinsvej (v. Vodroffsvej) København: Hver søndag kl.10. Søndagsskole kl.11.30. Søndag d. 11.2. tillige altergang. Skriftem. kl.9.30. Fasteandagter onsdagene d. 7. og 21. kl. 20.

Langeland: Møder d. 27. og 28.2. Fyn: d. 1.3.

Løsning: Gudstj. d. 4. og 18.2. kl. 10. Søndagssk. kl.11.15. Fastegudstj.: onsdag d.7.2. kl.20, tirsdag d.13.2. (O.Hjort), onsd.d.21. og 28. (O.Hjort).

Haderslev: Buegade: søndag d.11.2. kl.19.30 og søndag den 25.2. kl.10 med skriftem. og altergang.

Århus: søndag d. 4.2. kl. 15.30 gudstj. hos ing.A. Nielsen, Hirsevengen 4.

Herr købmand P. Clemmensen og hustru i Løsning fejrer sølvbryllup den 14.2. I mange år har herr Clemmensen været menighedens kasserer og sidet i frikirkenes hovedbestyrelse. Mange gudstjenester og møder blev holdt i deres hjem. Hjertelig til lykke og Guds rige velsignelse.

Den danske bibel er 400 år gammel

Martin Luthers bibeloversættelse på tysk fremkaldte i alle lande, hvor reformationen indførtes, ønsket om at have biblen på deres eget sprog. Således også i Danmark. For 400 år siden i året 1550 var hele biblen oversat til dansk. Før den tid havde Danmark kun biblen på grundsprogene hebraisk og græsk. Kun ganske enkelte bibelske bøger var blevet oversat. I kirkerne brugtes en latinsk oversættelse af biblen.

Hovedparten af arbejdet med den danske bibeloversættelse udførte præsten Christian Pedersen. Hans oversættelse af hele biblen, som ikke var trykt, blev på Christian d. III.'s foranledning revideret af 7 teologer og udgivet på tryk i 1550. Den følger nøje Luthers bibeloversættelse. Det er den såkaldte Christian III.s bibel fra 1550. Den blev optrykt indtil 1802 og var af menigheden højt skattet for sit klare og letfattelige sprog. Den blev også senere kaldt Frederik d. II.s eller Christian d. IV.s eller "Huus og Reysebibel".

(forts. i næste blad)

KIRKE-NYT udg. af den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: pastor W.J.Michael, Martinsvej 4, København V., tlf. Nora 6526.

Duplikering: DANAKOPI Duplikering, Kbhvn. K.

KIRKE - NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 3. - 1. årgang

Marts 1951

Nåden alene - den hellige skrift alene -
troen alene.

Det er den sande kirkes tre store "alene". I stedet
for "alene" kan vi også sige "kun".

At det kun er ved tro, at et menneske bliver frelst
og salig, betyder ikke, at troen er en menneskelig
gerning, dyd eller anden god beskaffenhed i mennesket,
på grund af hvilken Gud er mennesket nådig, nej, tro-
en er alene en gave fra Gud, og denne gave består
deri, at mennesket i al sin fortabthed fortrøster sig
alene til Guds frie, syndsforladende nåde i Jesus
Kristus. Forsåvidt udsiger de to udtryk "nåden alene"
og "troen alene" det samme.

Disse tre "alene" eller "kun" danner en enhed lig tre
gyldne ringe, der er kædet sammen. Fjerner man en af
dem, er kæden ødelagt. Det første led: "kun den hel-
lige skrift", må ikke svækkes eller fjernes, fordi
bibelen er grundvolden, på hvilken de to andre hviler.
Den hellige skrift er den eneste kilde til læren om
frelsen af nåde ved tro. Ingen bog af ren menneskelig
oprindelse kan tale om nåde og tro sådan, som bibelen
gør. Disse udtryk findes ikke i hedenske religionsbø-
ger. De kan heller ikke findes der, fordi bibelens
lære om nåden og troen er tåbelig tale for den fordær-
vede menneskelige fornuft (1.kor.2,14). Læren om "nå-
den alene" og "troen alene" er et bevis for, at bibe-
len er Guds ord.

I vor tid er der mange, der siger, at de står på bi-

belens og nådens grund, men de lærer ikke: kun på bibelens, kun på nådens grund. Foruden fra bibelen henter de deres lære og erkendelse også andre steder fra, fra gamle overleveringer, som pavekirken gør, eller fra den menneskelige fornuft eller egne erfaringer, oplevelser eller følelser, som sekterne gør. Men her gælder: "kun den hellige skrift". Der er dem, der vel med mange skønne ord taler om nåden, men de lærer ikke, at det kun er af nåde, at et menneske bliver frelst og salig. De taler også om menneskets medvirken til dets frelse, f.eks. at mennesket før omvendelsen har en fri vilje til at vælge nåden. Men så er frelsen ikke alene af nåde, men delvis også en menneskelig præstation.

Den hellige skrift siger, at en synders frelse er alene Guds værk fra først til sidst. Af kærlighed sendte Gud sin søn til jorden, af kærlighed døde Jesus Kristus for syndere, af kærlighed fører Gud den Helligånd en synder til troen ved evangeliet. Alt er fra Gud (2.kor.5,18,19).

Der føres megen falsk kristelig tale i vor tid. Læg derfor nøje mærke til de tre "kun".

Siger en, at han står på bibelens grund, men lærer ikke "nåden alene", så står han ikke på bibelens grund, selvom han siger det. Siger en, at han står på nådens grund, men lærer ikke "den hellige skrift alene", så står han ikke på nådens grund, selvom han siger det. Man står kun på nådens grund, når man lærer "kun den hellige skrift", og man står kun på bibelens grund, når man lærer "nåden alene".

Når en f.eks. siger: "Jeg tror ikke bibelens beretning om, at himmelen og jorden er skabt i 6 dage", hvordan kan han så tro, at det lille ord "al" i skriftstedet: "Jesu Kristi Guds søns blod renses os fra al synd" er Guds ord? Når det ene ikke skal være Guds ord, hvem siger så, at det andet er det? Og hvor ender så den fortrosthedsfulde tro om alle synders forladelse ved Jesus Kristus? Når anfægtelsen rigtig tager fart - og for enhver kristen kommer prøvelsens stund - så ender en sådan tro i fortvivlelse. Nej, Gud ske lov og tak, at hele bibelen er Guds ufejlbare ord, og derfor også

det lille ord "al". De tre "alene" eller "kun" står og falder med hverandre.

Der er jo mange kirkesamfund og sekter til i vore dage, og mange mener, at det ikke er let at vide, hvor der føres ret bibelsk tale. Men ud fra ovenstående vil det være let at kunne skelne mellem ret og falsk forkyndelse. Der findes faktisk kun 2 religioner i verden: nådereligionen og gerningsreligionen. Det samfund, der lærer: Nåden alene - skriften alene - troen alene, er den rette synlige kirke på jord, som vi skal slutte og holde os til, og hvor vi skal søge næring for vore sjæle. Det samfund, som ved siden af bibelen henter den kristne lære også fra andre kilder, og som ved siden af nåden også taler om menneskets gerninger, medvirken eller frie vilje til frelse, er den falske religion. Den skal vi for vore sjæles saligheds skyld holde os borte fra, (Matth.7,15; Rom.16,17).

Måtte Gud give, at vi altid holder fast ved den lutherske kirkes tre store grundprincipper trods alle indvendinger og modsigelser. "Dersom I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skulle erkende sandheden, og sandheden skal frigøre eder" (Joh.8,31,32). "Jeg slår min lid nu og al tid kun tal din rige nåde".

W.J.M.

NOTER OG NYT

Gudstj. og møder i marts: København: Martinskirken (Martinsvej v.Vodroffsvej): Hver søndag kl. 10. Søndagsskole kl.11.30. Søndag den 4.3.: familie-gudstjeneste kl.10. Søndag den 11.3.: kl.10 og kl. 20 (foredrag m.lysbilleder). Skærtorsdag og 2.påskedag ingen gudstj. Langfredag kl.10 med skriftemål og altergang. Onsdag den 7. kl. 20 fasteandagt.

Langeland: 2.påskedag, d.26. og d.27. Fyn: d.28.3.

Løsning: Gudstj. d.4. og 18. kl.10. Søndagsskole kl.11.15. Langfredag kl.10 m.altergang. Skriftemål kl.9.30. Påskedag kl.10. Fastegudstj.: onsdag den 7. og 14.3. (O.Hjort) kl. 20.

Haderslev: Søndag 11.3. kl.10. Skærtorsdag kl.10.

med skriftemål og alterg. 2.påskedag kl.19.30.

Skrydstrup pr. Vojens hos fam. W. Skov: søndag
den 11.3. kl. 20.

-o-o-o-

Hr. fiskeeksportør Martin Gregersen fra vor me-
nighed på Langeland fylder 75 år den 18.3. Vi
ønsker Guds velsignelse over dagen og fremtiden.

DEN DANSKE BIBEL 400 ÅR (fortsættelse)

Chr. IV lod imidlertid i året 1607 også foretage
en anden bibeloversættelse ved den teologiske
prof. Resen. Den byggede ikke på Luthers oversæt-
telse, men oversatte ord for ord fra grundsproge-
ne. Det danske sprog blev derved meget mishand-
let, og meningen var ofte uklár. Folk holdt der-
for mest af den første oversættelse (se artiklen
i forrige nummer). Men indtil 1802 havde Danmark
altså to sideløbende bibeltyper.

Efter 1802 gik man så desværre over til kun at
trykke den Resenske bibel, som på grund af sit
knudrede sprog måtte revideres mange gange, sidst
i 1907. Dog indeholder disse udgaver - med und-
tagelse af udgaven fra 1907 - ingen falsk lære.
De nyere bibeloversættelser fra 1907, 1931 og
1948 er prægede af den moderne, nedbrydende bi-
belkritik, og den falske lære om dødsriget har
man bl.a. smuglet ind i disse oversættelser. Vi
gør bedst i at holde os til udgaverne fra før
1907, og i hvert fald være varsom med brugen af
bibeludgaver siden 1907.

KIRKE-NYT udgives af den evangelisk-lutherske
frikirke i Danmark.

Redaktion: pastor W.J.Michael, Martinsvej 4,
København V., tlf. Nora 6526 og
pastor Paul Michael, Løsning St.,
Jylland.

Duplikering: DANAKOPI Duplikering, København K.

KIRKE - NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 4. - 1. årgang

April 1951

P å s k e

Påskemorgen ! Sejrens morgen ! Gud triumferer over sine fjender. Gud sejrer over døden. Alle Guds fjender havde i en forenet anstrengelse gjort oprør mod Jesus. Herodes og Pilatus med hedningerne og jøderne, synden, djævelen og døden havde forenet sig for at bringe Jesus til fald og aflive ham. Men på den 3. dag gik salmeordet i opfyldelse. "Han, som bor i himlene, ler; Herren spotter dem."

"Herren er opstanden, Han er sandelig opstanden", således råbte Herrens disciple til hinanden for omtrent 2000 år siden. De havde set ham med deres egne øjne, de havde lagt deres hænder i hans side og deres fingre i hans hænders og fødders naglegab. Og dette budskab "Herren er opstanden" blev siden forkyndt fra århundrede til århundrede, og det lyder igen idag fra tusinde prædikestole i alle jordens lande, på alle verdens sprog.

Kun vantro og dårskab kan gøre dette budskab til løgn. Hvis det ikke var sandt, så havde man let kunnet bevise det på apostlenes tid. Thi apostlene forkyndte på gaderne i Jerusalem: "Derfor skal alt Israels hus vide forvist, at Gud har gjort Ham til en herre og Kristus, denne samme Jesus, som I har korsfæstet". Dette budskab hørte ypperstepræsterne og det jødiske råd, som dermed erklæredes for Guds søns mordere. Hvorfor forsvarede de sig ikke ? De forbød kun apostlene at tale til et eneste menneske om dette navn. Hvorfor nøjedes de med kun at hævde, at Jesus ikke var opstanden ? Hvorfor bragte de ikke beviser ? De sad jo inde med magten. Hvis der var beviser for deres påstand,

så stod de dem jo til rådighed. Hvorfor skaffede de ikke liget tilveje? Dermed havde de jo for enhver kunnet bevise, at apostlenes prædiken om Jesu opstandelse var løgn. Hvorfor bestak de vægterne og udbredte den i sandhed latterlige løgn, at de bange apostle havde stjålet liget, medens vægterne sov? Hvorfor prøvede de ikke på at finde liget, hvis de virkelig troede, at apostlene havde stjålet det? De foretog sig ikke noget af alt det, og dermed måtte de indrømme, at de ikke kunne modbevise apostlenes prædiken om Jesu opstandelse.

Kunne de det ikke dengang, så kan de det heller ikke i vor tid. Efter at 2000 år er henrundne, er der kommet endnu flere uomstødelige beviser til.

Hvorledes kunne det ske, at en af Kristi mest blodtørstige fjender, en Saulus, ikke alene blev omvendt, men også blev en af de mest ivrige vidner om Jesu opstandelse? Det kunne kun ske, fordi han i et syn havde set den opstandne, og havde hørt ordene "Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig?"

Hvorledes kunne det ske, at de angstelige og svage apostle blev modige helte og hellere vill lide en pinefuld død end at tilbagekalde deres budskab: "Herren er opstanden, hvortil vi alle er vidner og med os mere end 500 brødre"? Det altsammen bevirkede Jesu opstandelse.

Og hvorledes var det muligt, at den korsfæstedes kirke endnu den dag idag står urokkelig fast, udbredt til alle jordens lande, selvom denne verdens magtige og store har kæmpet imod den med alle slags våben, med brutal magt og list? "Herren er opstanden", han lever i sine troendes hjerter, han hersker, styrer og bevarer sin kirke fra sin himmelske trone: det er den eneste løsning på denne ellers uforklarlige gåde.

Er der derfor en dag i året, som beviser, at det er en ære at bære kristennavnet, og på hvilken den kristne har årsag til at råbe med jubel til hele verden: "Jeg er en kristen", så er det påskedag, Jesu Kristi opstandelsesdag.

P.M.

Den evangelisk-lutherske frikirkes årsmøde agtes afholdt søndag den 17. juni 1951 i Haderslev.

Noter og nyt

Gudstjenester og møder:

København (Martinskirken, Martinsvej v. Voðroffsvej):

Hver søndag kl. 10. Søndagsskole kl. 11.30.

Langeland og Fyn får særskilt meddelelse.

Løsning: d. 1., 15. og 29. april kl. 10. Søndagsskole kl. 11.15. Bibeltime d. 4. kl.20, st.bededag d. 20. kl. 10.00.

Haderslev: den 8. og 22. april.

Skrydstrup: den 23. kl. 20.

Bladets økonomi: Indk. bidrag i januar kvartal:

København: Menigheden 18,00, M.Schatteburg 10,00, frk. J.Lundin 4,50, S.Tønnes 4,00, frk. Emmy Petersen 15,00, Aksel Rasmussen 7,50, J.Strand 1,00, W.J.Michael 5,00.

Haderslev: Menigheden 18,00, fru Frederiksen 3,00, fru M.Skov, Rødding 14,00, hr. Holm 2,00, NN 1,00.

Langeland: Menigheden 27,40, Jensen 3,00.

Løsning: Menigheden 24,15, Carl Sørensen 3,00, P.Michael 3,00, P.Clemmensen 3,00, Joh.Sørensen 3,00.

Udlandet: frk. Schweiger, Alingsås, Sverige 13,20, H. og K.Nielsen, Chicago 13,78.

Herr og fru rentier S. Clemmensen fra vor menighed i Løsning fejrer guldbryllup den 26. april. Deres hjem var i mange år et samlingssted for menigheden i Løsning og Hedensted, og herr Clemmensen har tjent menigheden som kasserer og hovedbestyrelsesmedlem. Tilrejsende præster havde hos guldbrudeparret altid et gæstfrit logi. Vi ønsker hjertelig til lykke med Sl. 129,8: "Herrens velsignelse være over Eder. Vi velsigner Eder i Herrens navn."

Luthersk kirke under fremvækst i Belgien.

Lutherdommens første martyrer i Belgien blev to forhenværende augustinermunke, der blev brændt på torvet i Bruxelles i 1523. Til trods herfor har Lutherdommen aldrig tidligere slået rod i Belgien. Først nu synes det at ske. Årsagen hertil er den "Luthertime", som regelmæssig sendes fra Amerika (Missourisynoden), og som gengives over en række europæiske sendere, således over Radio Luxembourg. En af dem, der aflyttede

disse udsendelser, var en tidligere katolik, som havde brudt med den katolske tro og nu søgte bibelens lære. Hans navn er van der Gheynst, og han boede i det sydlige Belgien. Derigennem blev han opmærksom på, at der siden 1938 findes en tidligere katolsk præst, pastor L. Hellings, som efter at have brudt med den katolske kirke, sluttede sig til den lutherske Missourisynode og virkede som evangelisk prædikant i Antwerpen. Han var den eneste lutheraner i Belgien, sine nærmeste trosfæller havde han i Paris og Elsass. Van der Gheynst traf pastor Hellings i Antwerpen og tillige hos ham den lutherske præst i Paris, Fred Kreiss. Gennem disse to mænd blev han vundet for den evangelisk-lutherske kirke og sluttede sig til den lille menighed i Antwerpen, som han blev et brændende og nidkært medlem af. Skønt slægter af profession begyndte han et missionsarbejde, der også førte ham i forbindelse med en metodistpræst, som ikke kunne finde sig til rette i den reformerte troslære. Denne metodistpræst ved navn Hobus blev ligesom van der Gheynst en ivrig lytter til den amerikanske Lutherudsendelse og derigennem vundet for Lutherdommen. Med støtte af en luthersk missionsarbejder for Belgien og Nordfrankrig, Bricka, har den tidligere metodistpræst nu dannet en luthersk missionsmenighed i Bruxelles, Belgiens hovedstad. I Trinitatiskirken afholdes nu regelmæssige gudstjenester.

Den nye belgiske lutherske kirke er endnu lille og en missionskirke, men den er udtryk for, hvad trofast og vedholdende arbejde, øvet gennem år uden synlige resultater, kan føre til. De første Lutheranere i Belgien blev grusomt forfulgt og udryddet, nu har et missionsarbejde, øvet med støtte af radiceen, atter kaldt Lutherdommen frem i dette gamle, gennemkatolske land. (Kristeligt Pressebureau)

Fra missionsmødet i 1948 vil vennerne mindes pastor Hellings og Kreiss.

KIRKE-NYT udg. af den evang.-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: pastor W.J.Michael, Martinsvej 4, Kbhvn. og pastor Paul Michael, Løsning st.

Dupl.: DANAKOPI

KIRKE-NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 5 - 1. årgang

Maj 1951

Underfulde Pinse !

"Forkynder Herrens underfulde gerninger" (Sl.96, 2). Pinsefesten vidner om en af disse store undergerninger, nemlig om, at den af Kristus fuldbragte frelse tilegnes synderen, så at denne bliver ånedelig levende, et Guds barn og en arving til det evige liv.

Fremfor alt er personen underfuld, som tilegner os frelsen. Det gør den helligånd, den tredje person i den hellige treenighed. Jesus siger om den helligånd: "Talsmanden, den helligånd, hvilken Faderen skal sende i mit navn, han skal lære eder alle ting" (Joh.14, 26). Den helligånd er altså en person. Endvidere siger Jesus: "Døber i navnet Faderens og sønnens og den helligånds" (Matth.28,19). Den helligånd kaldes derfor med rette den tredje person i den hellige treenighed. Dertil føjer Jesus følgende udtalelse om den helligånd: "Når talsmanden kommer, hvilken jeg skal sende eder fra Faderen, (den sandheds ånd, som udgår fra Faderen), han skal vidne om mig" (Joh.15,26). Heraf ser vi, at den helligånd udgår fra Faderen og sønnen. Og det altsammen siger os, at den helligånd er den sande Gud, ligesom Faderen og sønnen, af samme væsen som de, af samme egenskaber og herlighed. Den helligånd kaldes udtrykkelig for Gud i bibelen: "Ved I ikke, at I er Guds tempel og Guds ånd bor i eder" (1.Kor.3, 16). Sådan lærer bibelen os at tro, tænke og tale om den helligånd. Derfra må der ikke trækkes og dertil må der ikke lægges noget, ellers bliver vi til hedninger med en selvlavet Gud. Men hvilken herlig trøst indeholder bibelens lære om den helligånds person, som kommer til os og gør os delagtige i den af Kristus

erhvervede frelse. Han formår det, thi han er Gud. "Sådan at forstå er mig for underfuldt; det er for højt, jeg kan ikke nå det. Hvorhen skal jeg gå for din ånd?" (Sl.139,6,7).

Ligeledes er midlerne underfulde, ved hvilke Gud den helligånd tilegner os den af Jesus fuldbragte forløsning. Den helligånd virker ikke på en mystisk, overnaturlig måde, ved særlige indskydelser eller åbenbaringer eller lignende, men gennem nådens hellige midler. Der er tre sådanne nådemidler. Der står ikke blot skrevet: "De er tre, som vidner i himmelen: Faderen, ordet og den helligånd", men der tilføjes også straks: "Og de er tre, som vidner på jorden: ånden og vandet og blodet; og disse tre forener sig til eet" (1.Joh.5,7,8). Ved ordet, dåben og nadveren vidner og virker selve den helligånd. Underfuldt er Guds ord (Sl.119,129). Den uendelige Gud har fattet sine tanker i vort forgængelige sprog og det på en så underfuld måde, at hans ord passer for alle tider og aldrig forgår. Ja, så underfulde ord har Gud givet de hellige skribenter, at den hellige skrift er forståelig for enhver, der tager sine tanker til fange under Kristi lydighed, og dog er det udgrundelig for den mest erkendelsesrige og erfarne kristne. Ikke mindre underfulde er sakramenterne: dåben og nadveren. Thi dåben består ikke blot i, at der bruges vand, hvilket slet ikke kan udgøre den himmelske dåb; men "hvor og når dåben forettes efter Kristi befaling, da står himmelen åben, og dér er hele den hellige treenighed tilstede og døber selv" (Luther). Ligeledes er den hellige nadver et underfuldt nådemiddel, thi at nyde brød og vin er ikke nok til at være sakramente; men alterets sakramente er "vor Herres Jesu Kristi sande legeme og blod under brød og vin". Hvis forstand kan fatte det? Undergerninger sker hver gang, dåben eller nadveren forvaltes.

Endeligt er også det underfuldt, hvad den helligånd virker ved nådemidlerne. Hvad der er synderen umuligt, nemlig at erkende "de ting, som hører Guds ånd til; thi de er ham en dårskab, og han kan ikke kende dem, thi de dømmes åndeligt" (1.Kor.2,14), som mennesket heller ikke selv kan omvende sig, da han af naturen "er død i overtrædelser og synder", ja, ikke engang af egen kraft kan modtage, hvad Gud tilbyder ham, thi "ingen kan kalde Jesus Herre uden ved den helligånd" (1.Kor.12,3), kort det som er umuligt for synderen, at blive åndeligt

levende og tjene Herren: dette virker den helligånd ved nådemidlerne. (Efes.2,4,5). Når et menneske kommer til troen på Jesus Kristus er det hver gang et under (Efes.1,19,20). Et under er også troens frugter, "thi Gud er den, som virker i eder både at vilje og udrette efter sit velbehag" (Filip.2,13). Hvilken underfuld ting er f.eks. bønner! Heller ikke kan de kristne selv opholde sig i troen, men de "bevogtes ved Guds magt i troen til den frelse, som er rede at åbenbare i den sidste tid" (1.Pet.1,5).

Underfulde pinsebudsskab, som forkynder og virker disse åndelige, underfulde Guds gerninger!

Efter J.M.Michael i "Luth.Vidnesbyrd"1925.

Den evangelisk-lutherske Frikirkes årsmøde 1951.

Årsmødet afholdes, om Gud vil, lørdag den 16. og søndag den 17. juni 1951. Forhandlingsmødet finder sted lørdag kl. 18 hos familien W. Skov, Skrydstrup pr. Vojens. Evt. forslag som ønskes behandlet, bedes indsendt til undertegnede senest den 27. maj.

Program for søndagen: Kl. 10.30 gudstjeneste. Kl.12 den madbragte frokost indtages. Kl.14.30 missionsmøde. Kl. 16.30 fælles middagsbord. Kl. 19 afslutning. Menighederne bedes snarest muligt og senest den 27. maj give pastor P.Michael, Løsning st., Jylland meddelelse om, hvor mange deltagere, der kommer, og hvor hvorvidt der ønskes skaffet logi.

Måtte Herren, vor Gud for Jesu Kristi skyld lægge sin velsignelse til mødet.

W.J.Michael, formand.

En ungdomslejr agtes afholdt i anden halvdel af juli 1951. Varighed ca. 5-6 dage. Anmeldelse til pastor P.Michael, Løsning st., snarest. Nærmere følger i næste blad.

Gudstjenester og møder i maj.

København, (Martinskirken, Martinsvej v. Vodroffsv.)

Hver søn- og helligdag kl. 10 (undt. 2.pinsedag).

Søndagsskole kl. 11.30.

Langeland, 2.pinsedag kl. 10 med altergang, tirsdag den 15. maj.

Fyn, onsdag den 16. maj

Løsning, den 6. og 20. maj kl. 10. Søndagssk. 11.15.
Pinsedag kl. 10 m. altergang. Skriftemål kl. 9.30.
Bibeltime onsdagene den 23. og 30. kl. 20.
Haderslev, Kr.Himmelf. kl. 10. 2. pinsedag kl.19.30.
Søndag den 27. maj kl. 10 m. altergang.
Skrydstrup, Mandag den 28. maj kl. 15.30.
Alle indbydes hjerteligt.

NOTER og NYT

Udtalelser om KIRKE-NYT: "At I den danske frikirke kan udgive et lille blad, er tilvisse meget værdifuldt og vil styrke sammenholdet mellem menighederne. Jeg ønsker bladet Guds velsignelse og dets udgivere frimodighed." (Præses P.H.Petersen, Berlin). "Kirke-Nyt" har interesseret mig meget, og jeg tror, at det lille tidsskrift vil opnå sit formål", (pater Daib, Brooklyn) - "Idag må jeg skrive til Dem, at jeg har glædet mig meget over "Kirke-Nyt", og jeg siger Dem mange tak for tilsendelsen" (frk.Schweiger, Sverige) - "Jeg takker for det tilsendte første nummer af Deres kirkeblad, som jo er udtryk for et fortsat virkende energisk initiativ. Må jeg sige, at jeg synes, det tager sig smukt ud, og at jeg finder, at den dupligerede fremstilling er ligeså tiltalende som et trykt blad" (Niels Grunnet. Pressens Radioavis). - "Tak for kirkebladet, som jeg har læst med megen interesse. Hvor er det dejligt, at der atter udkommer et kirkeblad" (Enkefru M.Michael, Canada). "Det interesserer mig meget at læse "Kirke-Nyt", bladet vil sikkert bidrage til at gøre frikirken kendt i videre kredse" (Fru K. Nielsen, Chicago). - "Tak for kirkebladene, De har sendt. Her er et lille bidrag til bladet - 15 kroner" (Frk. K. Pæterson, Klampenborg).

Det er en stor glæde, at vi har fundet mange venner af bladet. Alle venner beder vi: Hjælp os videre med bøn og gaver, så at bladet snart kan udvides. Vort arbejde gælder Guds ære alene.

KIRKE-NYT udg. af den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W.J.Michael, Martinsvej 4, Kbhvn.
og pastor Paul Michael, Løsning st.

DANAKOPI

KIRKE-NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 6 - 1. årg.

Juni 1951

Nådens hellige midler.

For at frelse og gøre et menneske salig benytter Gud ganske bestemte og af ham selv forordnede midler. Disse midler er: evangeliets ord, dåbens sakrament og alterets sakrament, også kaldet den hellige nadver. 1.Joh.5,8 læser vi: "De er tre, som vidner på jorden: ånden og vandet og blodet; og disse tre forener sig til eet". Med "ånden" menes evangeliets ord. "Det er ånden, som vidner, at ånden er sandhed" (V. 6). Den Hellige Ånd og sandheden hører sammen, den sandhed, om hvilken Kristus siger: "Hellige dem i din sandhed, dit ord er sandhed" (Joh.17,17). Kristus siger om sig selv: "Jeg er sandheden" (Joh.14,6). Evangeliets ord - det glade budskab om Guds nåde i Jesus Kristus - er det første og vigtigste nådemiddel. Det er også hovedsagen i de to andre nådemidler. Når vi ikke kalder loven for et nådemiddel, så siger vi dermed ikke, at vi kan undvære loven, heller ikke, at loven ikke er et middel, ved hvilket der ikke udrettes noget, men loven er intet nådemiddel. Loven siger os intet om nåden, men kun om synden og syndens følger. Loven er også ligesom evangeliet Guds ord, og vè den, der ikke vil høre bibelens strenge tale, ham bringer evangeliet ingen hjælp. Men et nådemiddel er loven ikke.

Det er derimod evangeliets ord om, at vi syndere har en frelser, Jesus Kristus. Foruden evangeliets ord nævnes dåben og nadveren. Med udtrykket "vand" kan efter nytestamentlig sprogbrug kun dåben være ment. (Efes.5,26, Joh.3,5). Kristus selv indstiftede dåben, og når der døbes i den treenige Guds navn,

så er det et nådemiddel, som forvaltes. Med udtrykket "blod" i det ovennævnte skriftsted menes alterets sakrament. "Denne kalk er den nye pagt i mit blod, som udgydes for Eder til syndernes forladelse". I, med og under det velsignede brød og den velsignede vin modtages i nadveren Kristi sande legeme og blod.

Det er klart, at bibelen lærer tre nådemidler. Det er allerede af største betydning, at bibelen siger os, hvor mange nådemidler der gives. Stod det ikke i bibelen, havde vi ingen sikkerhed for, om der ikke fandtes flere, som var nødvendige til salighed, og vi måtte flakke hid og did uden at have fast grund for troen. Men Gud ske tak, at han har lært os, at der er tre nådemidler, som vi skal holde os til og bygge vor tro på. Ingen har derfor lov til at sige, at der er flere nådemidler end disse tre, og ingen har lov til at nægte, at der gives tre nådemidler. Den, der ikke vil anerkende dem og ikke bruger dem, handler mod Guds vilje og ord.

Evangeliet, dåben og nadveren kaldes nådemidler, fordi den hellige skrift lærer, at Gud ved disse midler tilbyder, skænker og stadfæster alle de nådens goder, som Jesus Kristus erhvervede os ved sin stedfortrædende fyldestgørelse. "De forener sig til eet" - går alle ud på eet, nemlig at gøre os delagtige i Guds syndsforladende nåde. Når det hedder om alle tre nådemidler, at de vidner på jorden, så må vi ikke glemme, at de er Guds vidnesbyrd. Alle tre nådemidler vidner om Guds søn, vor frelser, om hans person og værk, og den, der har dette vidnesbyrd i sig selv, den, i hvem dette vidnesbyrd har sin virkning, han tror og har ved troen syndernes forladelse, liv og salighed. Nådemidlerne, Guds vidnesbyrd på jorden, er virkekraftige.

Om evangeliet hedder det: "Altså kommer troen derved, at man hører, men at man hører, sker ved Guds ord". (Rom. 10, 17). Idet den angstede og sønderknuste synder hører budskabet om Kristus og nåden, som han erhvervede os, virker og fremkalder den Hellige Ånd troen, den retfærdiggørende, den saliggørende tro. "I er genfødte, ikke af forkrænkkelig, men uforkrænkkelig sæd, ved Guds ord, som lever og bliver evindeligt" (1. Pet. 1, 23). En synders omvendelse er Guds værk ved evangeliets ord.

Om dåben lærer bibelen, at den har lige så stor en

virkning som ordet. I sin pinseprædiken sagde apostelen Peter: "Omvender Eder, og hver af Eder lade sig døbe i Jesu Kristi navn til syndernes forladelse" (Ap. gern. 2, 38). Ved dåben får mennesket skænket syndernes forladelse og derved virkes troen. Dåben er ligesom evangeliets ord et omvendelsesmiddel. "Efter sin barmhjertighed frelste han os ved igenfødsels bad og fornyelsen i den Hellige Ånd" (Tit. 3, 5). Så stor en virkning tillægger Gud dåben, at den frier fra synden, syndens skyld, herredømme og straf, og derfor er dåben et så overordentligt stort og herligt nådemiddel.

Deslige har det tredje nådemiddel guddommelig virkning. Alle tre vidner på jorden og forener sig til eet. Guds vidnesbyrd er Guds nådesforjættelse. Ligesom Gud ved evangeliet slutter en nådepagt ved troen på Jesus Kristus, ligesom dåben er en god samvittigheds pagt med Gud, således kaldes nadveren udtrykkelig den nye pagt: denne kalk er den nye pagt i mit blod, som udgydes for Eder til syndernes forladelse. Til syndernes forladelse forkyndes ordet, til syndernes forladelse forrettes dåben, til syndernes forladelse modtages den hellige nadver, og således forener de alle tre sig til det ene at give os syndernes forladelse, liv og salighed. Og idet der er tre nådemidler, så stadfæster og forseglar nadveren det for os, hvad ordet og dåben har skænket os. Nadveren er bestemt til at opholde og styrke troen, og derfor har kun de allerede troende velsignelse af dette nådemiddel.

Fordi nådemidlerne har en så stor kraft og virkning, så følger deraf, at vi skal bruge dem. Den, der ikke bruger disse nådemidler, forkaster Guds vidnesbyrd på jorden. Det er den store, den eneste anklage, som Gud vil rejse på dommens dag mod de vantro, at de ikke har troet. Guds vidnesbyrd, idet de ikke brugte dem, at de dermed ikke har anerkendt Guds vidner på jorden, at de har gjort Gud til en løgner og således selv ikke agtede sig værdige til saligheden.

Måtte Gud give os, at vi stedse agter på disse Guds vidnesbyrd, bruger nådens hellige midler og sørger for, at Guds ord forkyndes rent og purt og

sakramenterne forvaltes efter Guds bestemmelse. Måtte vi altid bruge dem som fattige syndere, der trænger til Guds syndsforladende nåde og således bruge nådemidlerne til Guds ære og vor evige frelse.

W.J.M.

NOTER OG NYT

Årsmødet. Om Gud vil, afholder den evangelisk-lutherske frikirke sit årsmøde i Haderslev søndag 17. juni 1951. Forhandlingsmødet finder sted lørdag kl. 18 hos familien W.Skov, Skrydstrup pr. Vojens.

Program for søndagen: Kl. 10.30 gudstjeneste. Kl. 12 den medbragte frokost indtages. Kl. 14.30 missionsmøde. Kl. 16.30 fælles middagsbord. Kl. 19 afslutning.

Man bedes give pastor P. Michael i Løsning meddelelse om, hvormange deltagere der kommer, og hvorvidt der ønskes skaffet logi.

- - - - -

Den 22. maj fejrede herr Søren Clemmensen i Løsning 80 års fødselsdag. De 80 runder ligeledes herr J.Lundin fra vor menighed i København den 1. juli. Hjertelig til lykke med Esaj. 46,4: "Indtil eders alderdom skal jeg være den samme og bære eder indtil eders grå hår; jeg har gjort det og skal fremdeles holde eder oppe".

Den 1. og 2. juli gæster Missourisynodens næstformand sammen med et af synoden nedsat udvalg København. Forskellige kirkelige spørgsmål vil blive drøftet.

KIRKE-NYT udg. af den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W.J.Michael, Martinsvej 4, Kbhvn. og pastor Paul Michael, Løsning St.

DANAKOPI
Kbhvn.

KIRKE-NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 7/8 - 1. årg.

Juli/August 1951

Ved et barns dødsleje

I en prædiken over enkens søn i Nain siger Luther: "Kristus vil lære os - også gennem personlige erfaringer - at der kun er fordærvelse og død i os, men at der fra og i Gud kun er liv, som opsluger vor synd og død. Jo mere fordærvelse og død i os, desto mere trøst og liv findes i Kristus, når vi i troen holder ham fast."

Det, hvad Luther således selv forkyndte, har han selv erfaret. Ved sit barns Magdalenes dødsleje havde han en særlig lejlighed til at erfare på sig selv, hvilken stor trøst han havde i Kristus.

Luther og hans hustru Kæthe erfarede den store smerte, der rammer forældre, når de mister et barn. Magdalene, Luthers yndlingsbarn, døde den 20. september 1542, 14 år gammel. Da døden nærmede sig, sad Luther ved hendes seng og bad: "Ak, jeg holder så meget af hende; men kære Gud, fordi det er din vilje, at du vil tage hende bort, så vil jeg trøste mig med, at hun er hos dig." Så vendte han sig til den syge, kaldte hende ved navn og sagde: "Magdalene, du har en fader i himmelen; du går nu til ham. Du ville gerne blive her hos din fader, og du går også gerne til hin fader, ikke sandt?" Pigen svarede: "Ja, kære fader, som Gud vil." Da sagde faderen: "Mit kære barn, ånden er vel redebøn, men kødet er skrobeligt." Han vendte sit ansigt bort, græd meget og sagde: "Jeg holder for meget af hende, men enten vi lever eller dør, er vi Herrens." Da nu dødsøjeblikket kom, bøjede faderen sine knæ foran sengen og bad under tårer om en salig død for hendes sjæl. Lige i dette øjeblik kom broderen, som boede langt borte i en by, hvor han gik i

skole. Faderen havde sendt bud efter ham, fordi Magdalene længtes meget efter ham. Næppe var broderen inde i værelset, lige havde hun set ham endnu engang, da døde hun og hensov i faderens arme.

Moderen sad et stykke borte fra sengen, fordi hun var så bedrøvet, at hun ikke kunne se døds kampen. Luther sagde til hende: "Kære Kathe, betank, hvor hun kommer hen; hun har det godt. Jeg havde gerne beholdt hende, thi jeg elsker hende meget; men Guds vilje ske. Da barnet lå i kisten, sagde han: "Kære Magdalene, hvor godt har du det nu!" Han betragtede hende: "Ak, du kære Magdalene, du skal igen opstå og lyse som en stjerne, ja som solen. Jeg er glad i ånden, men bedrøvet efter kødet. Kødet er uvillig, afskeden forvirrer mig meget. Det er underligt at vide, at hun har fred - og dog være bedrøvet."

P.M.

NOTER OG NYT.

"Bring Kristus til folkene gennem radioen"

Gennem længere tid har en forening af lutherske lægfolk indenfor den næststørste lutherske kirke i Amerika, den såkaldte Missourisynode, arbejdet med en storstilet opgave, - nemlig at bringe Guds ord ud til verdens folk gennem specielle radioprogrammer. I dag er man kommet så langt, at man anslår det totale antal lyttere til omkring 120 millioner. "Bring Kristus til folkene"-programmerne bliver udsendt ugentlig på 39 sprog fra 51 lande, over mere end 1200 radiostationer, og det er Pan American Broadcasting Company, som står for den tekniske side af sagen. At disse udsendelser falder i god jord, forstår man, når man hører, at der hver uge kommer omkring 15.000 breve til de stationer, som sender disse programmer.

Som en hyldest til dr. Walter A. Maier, grundlæggeren af denne verdensomspændende programtjeneste, åbne de man sidste år en kortbølgestation i Tanager. Herfra har man udsendelser på 17 sprog, bl.a. på engelsk og fransk hver onsdag henholdsvis kl. 17.00 og 17.30, og på tysk torsdag kl. 17.00. Frekvensen er 6.200 kc/s - 48,4 meter.

Dr. Maier afgik ved døden den 11. januar 1950; med ham gik en stor personlighed bort.

Hans gejstlige løbebane begyndte som et resultat af en prædiken, han hørte, da han var 12 år gammel. Det var dengang, Walter A. Maier, søn af en orgelbygger, bestemte sig til at vie sit liv til Gud og hans sag. Så da tiden var inde, meldte han sig ind på Boston universitetet; efter at have afsluttet sine studier her fortsatte han ved det kendte Concordia Institut i Bronxville og tog doktorgraden i filosofi ved Havard universitetet. Ved at sælge bøger blev han økonomisk i stand til at studere ved Missourisynodens præsteskoole (Concordia-Seminarieret) i St. Louis, og i 1922 blev han yngste medlem ved fakultetet dér.

I hele sin studietid kunne han ikke lade være at tænke på nødvendigheden af at sprede Guds ord blandt verdens folk. Han kunne ikke slå sig til ro med halvgjort værk; han begyndte en radiokampagne for Kristus. Præsidenten i General Motors Corporation - dansk-amerikaneeren William S. Knudsen - blev interesseret i dr. Maiers programmer, og det var med hans hjælp, at dr. Maier i 1935 udvidede sin programtjeneste (også kaldet "Luther-timen") til også at omfatte stationerne i Detroit og Cincinnati. I 1940 blev hans programmer udsendt over mere end 200 stationer, og i dag bliver de, som allerede nævnt, sendt ud over mere end 1200 stationer. Hvis man skulle tale om en rivende udvikling, så måtte det da være i dette tilfælde. Den interessante programserie "Bring Kristus til folkene" vil fortsætte som et levende mindesmærke om dr. Walter A. Maiers liv og indsats.

(Efter kortbølgeredaktør A. Halvorsen i "Kristeligt Pressebureau"). Se også KIRKE-NYT, aprilnr.: Luth. kirke i Belgien.

Udsendelser over Radio Luxembourg (1293 m langbølge): hver lørdag kl. 10 (engelsk), kl. 10.30 (tysk).

NB Kortbølgestation WRUL, Boston, USA (19,4 m):
hver torsdag kl. 20.15 (norsk), hver fredag
kl. 20.15 (svensk). |||||

Som dr. Maiers efterfølger som radioprædikant valgtes professor Arnim C. Oldsen.

I sommeren 1947 besøgte dr. Maier den evangelisk-lutherske frikirke, som står i kirkefællesskab med Missourisynoden.

Fra 20.-26 juli afholdes et internationalt præstemande i Strasbourg, Frankrig, hvori deltager repræsentanter fra Missourisynoden og de lutherske frikirker i England, Frankrig, Belgien, Finland og Danmark. Fra Danmark deltager undertegnede.

Så gav Gud os atter et velsignet årsmøde i Haderslev den 16. og 17. juni. Fra alle vore menigheder var mange kommet til stede pr. tog, bil og rutebil. Vor smukt restaurerede kirke i buegade var fyldt. Vi erfarede atter Guds nåde gennem ordet i troens og kærlighedens fællesskab. Der blev indsamlet kr. 563,38. Vore venner i Haderslev siger vi tak for kærlig modtagelse og en i alle måder god beværtning.

Indkomne bidrag til KIRKE-NYT i april kvartal: København: menigheden 18,00, hr. J.Lundin 2,00, fam.Tønnes 4,00, frk. J.Lundin 6,00, fam. K.Sørensen 10,00, fam. Strand 10,00, fam.Michael 3,00.

Langeland: menigheden 25,00, fam. Kr.Jensen 5,00.

Løsning: menigheden 24,15, fam. C.Sørensen 3,00, fam. Gräs 8,80.

Haderslev: menigheden 18,00, fru Nygaard 5,00, fam. Hansen 5,00, fru Grahn 2,00.

Udlandet: enkefru Michael (Kanada) 10,00, frk.Schweiger (Sverige) 26,40, frk. Emma Michael (Kanada) 16,06, frk. Frieda Michael (Kanada) 16,06, enkefru G. Jahn (USA) 6,82.

På grund af sommerferien udkommer dette nummer som dobbeltnummer.

Skulle ved en forglemmelse et nummer udeblive, bedes man henvende sig til redaktionen.

UNGDOMSLEJREN agtes afholdt på Langeland den 25. og 26. august.

Redaktion: Pastor W.J.Michael, Martinsvej 4, Kbhvn.
og pastor Paul Michael, Løsning st.

DANAKOPI
Kbhvn.

KIRKE-NYT

fra DEN EVANGELISK - LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 9 - 1. årg.

September 1951

Noget om helliggørelsen.

"Om helliggørelsen" - sådan lyder overskriften over Luthers forklaring til den 3. trosartikel i den lille katekismus. Ordet "helliggørelse" betegner her Helligåndens hele gerning. Den hellige ånd skænker ved evangeliets ord mennesket troen, retfærdiggør det, virker gode gerninger, opholder i troen og fører mennesket til fuldkommen fornyelse på den yderste dag.

Men bibelen bruger ordet "helliggørelse" også i en snævrere betydning, og da betyder ordet "helliggørelse" menneskets indre åndelige forvandling eller livets hellighed, som består deri, at den kristne skyer synden, lever på Guds budts veje og gør gode gerninger. I denne snævrere forstand bruger apostelen ordet f.eks. 1.Thess. 4,3-7: "Thi dette er Guds vilje, eders helliggørelse, at I skulle sky horeri ... at ingen skal undertrykke eller forfordele sin broder i nogen handel ..."

Det er om helliggørelsen i denne snævrere forstand, der her skal siges noget.

Det er bibelens klare lære, at et menneske bliver frelst og salig alene af Guds nåde uden menneskets medvirken eller gode gerninger (Rom. 3,28;11,6). Vore gerninger, også de kristelige gerninger, duer intet til frelse og salighed. I vor salighedssag tør og skal vi alene bygge på Guds frie nåde. Og vel os, at det er således. Thi var ved siden af nåden også vore gode gerninger nødvendige til salighed, så kunne vi aldrig vinde, hvor mange gode gerninger vi skulle gøre, og vi kunne aldrig nå til troens vished og glæde.

Men idet den lutherske kirke i overensstemmelse med bibelen lærer, at et menneske bliver frelst alene af nåde uden gerninger, og dette med rette og stedse betones meget stærkt, kan let den misforståelse opstå, som om et helligt og helliggjort liv overhovedet ikke var nødvendigt for dem, som vil og skal blive salige.

Men bibelen lærer lige det modsatte. Bibelen siger os, at de kristne skal leve et helligt liv og gøre gode gerninger. Og hvorfor? Ikke, for dermed at indlægge sig nogen fortjeneste over for Gud. Det kan mennesket ikke. Heller ikke for at erhverve sig den evige salighed. Men et helliggjort liv er nødvendigt, fordi helliggørelse er og forbliver Guds vilje. "Dette er Guds vilje, eders helliggørelse (1.Thess.4,3)". Gud er og forbliver den hellige Gud; han ser ikke gennem fingre med de kristnes synder, han hader og vil i al evighed hade synden, også de kristnes svaghedssyn der. Hvis en kristen mener, at han kan tillade sig denne eller hin synd, eller at han ikke behøver at tage det så nøje med svaghedssynder eller overhovedet mener, at han ikke behøver at tage det så nøje med alle Guds bud - om det nu er i læren eller livet - så følger Guds straf på stående fod og ender med evig fortabelse i helvedets ild. Guds hellige væsen er uforanderlig. Bibelen udtaler forbandelsen over dem, som efter at de er kommet til troen på Jesus Kristus, dermed mener at have fået brev på, at de ikke behøver at jage efter helliggørelse. Vé dem, som mener, at fordi de er troende, så kan de godt tillade sig denne eller hin synd, som Gud straffer de vantro for. Vé den kristne, som i handel og vandel mener at kunne forskaffe sig en fordel, hvorved han efter det 7. bud bliver til en tyv overfor næsten, som han har forfordelt. Vé over den kristne, som lever i hemmelige synder mod det 6. bud. Vé dem, som ikke tager det nøje med tungesynder, som taler ondt om næsten og udlægger alt til det værste, i stedet for til det bedste. Alle de kristne, som mener, at de står i troen, men alligevel tjener en eller anden synd, og som ikke jager efter helliggørelse, er kun navnkristne, er i virkeligheden ingen kristne, men vantro, ja værre end de vantro. For den kristne gælder: Det er Guds vilje, eders helliggørelse".

Og helliggørelse er nødvendig for de kristne, fordi de just er kaldede til helliggørelse. Apostelen siger:

"Thi Gud kaldte os ikke til urenhed, men til helliggørelse" (1.Thess.4,7). Dermed siger apostelen, at helliggørelse er hovedformålet og hovedøjemedet med Guds nådes kald. Tilvisse, det var nødvendigt, at Jesus kom til jorden og med sit blod erhvervede os Guds nåde, og tilvisse er det nødvendigt, at den, der vil blive salig, griber Guds nåde i troen. Men alt dette var ikke det sidste mål med Jesu komme til jorden, og med at Han har kaldet os ind i sit rige, men det er kun midlet, vejen til målet.

Paulus siger, at troen og håbet skal ophøre, men kærligheden skal aldrig ophøre. I den salige evighed skal vi ikke tro eller håbe mere, thi troen og håbet er blevet opfyldt, men evigheden udfyldes af et helligt liv i kærlighed. Dertil er I kaldede - siger Gud ved apostelen til os, dertil kom Jesus Kristus til jorden og led og døde for, at vi atter kan blive hellige, dertil forkyndes evangeliet, dertil blev vi døbt, dertil skænker Gud os troen, dertil trøster Gud os med sin rige barmhjertighed, dertil tilgiver Gud os af nåde alle vore synder, dertil rækkes os i nadveren Kristi legeme og blod, dertil får vi løfte om den evige salighed, dertil åbnes himlen for os af nåde - altsammen for at vi atter bliver hellige.

Af alt dette erkender vi, hvor nødvendig helliggørelsen er for de kristne. Det er tilvisse sandt: ved at leve et helligt liv kan ingen erhverve sig den evige salighed: først må et menneske ved troen have modtaget alle sine synders nådige forladelse og saligheden, førend han kan jage efter helliggørelse. Guds nåde i Jesus Kristus alene gør, at et menneske ikke glemmer Guds bud, men jager efter hellighed. Den, der har erfaret Guds nåde og barmhjertighed i Jesus Kristus, glæder sig over at være frelst fra syndens herredømme. Den, der ikke jager efter helliggørelse viser, at han ikke har erfaret Guds nåde og barmhjertighed, og ved at undlade at jage efter helliggørelse mister man nåden og saligheden. Vistnok bliver vi aldrig fuldkomne her på jorden, men vé den, som bruger sin ufuldkommenhed til at dække over synd og lunkenhed, han får en hyklers løn. Men vel os, om vi med Paulus kan sige: "Ikke at jeg allerede har grebet det, eller allerede er fuldkommen; men jeg jager derefter, om jeg dog kunne gribe det, efterdi, jeg

og er grebet af Kristus Jesus". (Filip.3,12).

W.J.M.

NOTER OG NYT.

Med sit bibel- og bekendelsestro kirkelige standpunkt står den evangelisk-lutherske frikirke ikke alene i verden. Vor bekendelse til hele bibelen som Guds ufejlbare ord og til den lutherske bekendelse deles af mange kristne, f.eks. 1) The Lutheran Church-Missouri Synod med 4328 præster og 1756860 medlemmer, 2) Synod of Wisconsin (USA) med 297922 medl., 3) Den slovakiske kirke (USA), 4) Den norske synode i Amerika, 5) Den finske nationale kirke i Amerika, 6) Den evang.-luth.Kirke i Australien med 29833 medl., 7) De evang.-luth.frikirker i Tyskland med tilsammen ca. 120000 medl., 8) Den evang.-luth.frikirke i Finland, 9) i Belgien, 10) i England, 11) i Frankrig. Det er en styrkelse for os at vide, at mange i verden indtager det samme standpunkt som vi: "Dersom I bliver i mit ord, er I i sandhed mine disciple, og I skulle erkende sandheden og sandheden skal frigøre eder". (Joh.8,31,32).

Efter de forenede bibelselskabers seneste rapport er hele bibelen nu publiceret på 191 sprog. Ny testamente på 246 og enkelte evangelier på 597 sprog.

Den svenske religionsfrihedslov gennemført.

Det er mere end 40 år siden, at den svenske rigsdag for første gang beskæftigede sig med spørgsmålet om en lov, hvorefter det blev gjort muligt for svenske statsborgere frit at udtræde af statskirken. I alle de mange mellemliggende år har forslag til en religionsfrihedslov tid efter anden været fremme i debatten, men først forleden har den svenske rigsdags to kamre vedtaget loven, som skaber en helt ny praksis, idet de nu er muligt at melde sig ud af statskirken og tilslutte sig et andet samfund. Indtil nu var det sådan, at sluttede man sig til et andet samfund, forblev man dog medlem af statskirken. I Danmark har vi haft en religionsfrihedslov siden 1849, dog er denne endnu ikke helt gennemført, idet

staten privilegerer enkelte samfund som statsanerkendte og andre ikke.

Det er på høje tid, at religionsfrihedsloven gennemføres efter grundlovens ånd og bogstav, så at frie danske har lov at vælge, hvilket samfund, de vil tilhøre, og at deres samfund, dersom det da er et ordnet kirkesamfund, stilles på lige fod med andre samfund. Først da kan man med rette tale om et frit demokratisk folkestyre med religionsfrihed.

I dagene fra 20-26. juli deltog undertegnede i et internationalt frikirkeligt præstemøde i Muhlhouse og Strasbourg i Elsass, Frankrig. Tilstede var repræsentanter fra den finske, belgiske, franske og tyske frikirke samt fra Missourisynoden i Amerika, bl.a. dennes 4. næstformand, dr. A.H.Grumm. Forskellige professorer fra Missourisynodens præsteseminarium i St. Louis holdt foredrag. Nogle af dagene holdtes et frit præstekonvent med repræsentanter fra den elsassiske folkekirke, som udtrykte deres glæde - i alt fald for nogles vedkommende - over de lutherske frikirkers bekendelsestro stude. I Belgien, hvor vi indtil nu kun havde en fungerende præst, havde en tidligere metodistpræst Hobus meldt sig til optagelse i den derværende lutherske frikirke, fordi han havde erkendt, at den lutherske lære er i overensstemmelse med bibelens lære. På præstemødet i Strashourg holdtes en teologisk samtale med pastor Hobus om forskellige lærespørgsmål for at konstatere, om der herskede enighed i læren. Denne enighed i forkyndelse og læren kræver Guds ord af kirkens forkyndere. (Efes.4,3). Efter endt samtale kunne alle tilstedeværende præster give pastor Hobus det vidnesbyrd, at han står ret i den lutherske lære. Pastor Hobus har en lille menighed i Bruxelles og arbejder ihærdigt på Lutherdommens fremvækst i dette gennemkatolske land.

W.J.M.

Fra den 26.-28. august afholder den tyske frikirkes nordlige distrikt sit årsmøde i Hörpel, syd for Hamburg. Undertegnede vil repræsentere den danske frikirke.

P. M.

En stor gave .

Herr Andreas Nielsen i East Cleveland, Ohio, USA, har skænket den danske frikirke 2000 dollars = 13.790 kr. til minde om hans broder Peter Cornelius Nielsen, som afgik ved døden i 1950.

Andreas Nielsen har altid haft et varmt hjerte for den danske frikirkes sag, ligesom hans broder havde det indtil sin død. Da de for mange år siden udvandrede fra Danmark, tilsluttede de sig Missouri-synoden i Amerika men holdt dog forbindelsen vedlige med deres gamle land og kirke. Dette skete gennem familien Tønnes i København. Fru Tønnes er en søster til Peter og Andreas Nielsen. Gennem herr og fru Tønnes holdtes de å jour med vort frikirkelige arbejde i Danmark. Også i dette blads spalter skal der hermed lyde en dybfølt hjertelig tak til Andreas Nielsen for denne storstilede gave og et: Ære være Peter Niensens minde.

Den, der driver mission, får selv stor velsignelse.

I det kolde Nordnorge, hvor beboerne kun en meget kort tid af året kan glæde sig ved sommerens varme, begav to mænd sig engang på en rejse, siddende godt indpakket mod kulden, hver på sin slæde. De havde allerede tilbagelagt en lang strækning, da de opdagede et menneske liggende halvt ihjelfrossen i sneen. Medens de holdt stille og betragtede den forkomne, stod den ene af slæden og gav sig ifærd med at gnide den fremmede så længe, indtil blodet igen kom i bevægelse, og livet begyndte at røre sig i ham. Derved havde den rejsende gjort dobbelt nytte, for det første havde han opvarmet og frelst den forulykkede, og for det andet var han selv blevet varm, hvorimod hans rejsekammerat, der uden at føle medlidenhed med den forkomne var blevet siddende på sin slæde, ikke blot selv frøs forfærdeligt, men også forsøgte en god lejlighed til at vise barmhjertighed.

At drive mission, det betyder at bringe evangeliets sol og varme til dem, der endnu lever i vantroens vinterkulde. For at kunne drive mission, må vi være fyldte med kærlighed og medlidenhed til dem, som endnu ikke kender frelsen i Jesus Kristus. Men

der hører mere til end medlidenhed, der må arbejdes, man må "ud af slæden" og tage sjælene under behandling. Vel er det forbundet med besvær, men det bringer også nytte, ikke blot for deres vedkommende, hvis redning arbejdet gælder; men også for deres vedkommende, som arbejder. Fortællingen siger: Manden selv blev varm, idet han søgte at opvarme den anden; således op lives, opvarmes, styrkes og glædes også Guds børn ved at arbejde på andres frelse. Lad os ret erkende, hvad Gud har skænket os gennem evangeliet, hvilken nåde, der er blevet os til del ved missionsværket, så vil vi af taknemmelighed være ivrige til at drive mission og vinde mennesker for Guds rige og også være rede til at bringe ofre.

I "Præsteforeningens Blad" nr. 28 af 13. juli 1951 anmeldte pastor Hjort bogen "Lov og Evangelium", forfattet af dr. Walther, Missourisynodens stifter. Bogen er efter 70 års forløb optryk påny på tysk og engelsk. Også lægfolk, der kan tysk eller engelsk, vil have stor velsignelse af at læse bogen. Den kan fås hos undertegnede til henholdsvis 10 kr. (tysk) og 21 kr. (engelsk udgave). Luther siger om emnet: Det, at kunne skelne mellem loven og evangeliet står højest, og alle og enhver, som kalder sig kristen, skal være i stand til dette og vide dette. Glipper det her, kan man ikke kende forskel på en kristen og en hedning. Så afgørende er denne forskel. Lær at skelne nøje mellem loven og evangeliet; det er det vigtigste af alt. Ellers kan vi ikke bestå i kampen eller vinde en eneste sejr. At skelne mellem lov og evangelium kan man snart lære, når det bare gælder om at eftersnakke ordene; men når det gælder erfaringen, og det skal stå prøve i livet og i hjertet, så bliver opgaven stor og vanskelig."

Da KIRKE-NYT ikke udsendtes i august, udkommer det denne gang med 8 sider. Vær med til at udbræde bladet, og glem heller ikke at indsende en gave. Også gennem KIRKE-NYT kan De drive mission, opvarme andre og selv blive varm.

Nye medlemmer: I Københavns menighed optoges herr og fru J. Jensen og deres lille dreng, Birk. Vi hilser

dem hjertelig velkommen i vor midte. Søndag den 26. august modtog den hellige dåb i Martinskirken Erling Hyldgaard Jensen, søn af fornævnte, født den 24. juni 1951.

Gudstjenester og møder i september.

København, Martinskirken, Martinsvej v. Vodroffsvej:

Hver søndag kl. 10 (dog ingen gudstj. søndag d. 23.)
Søndag d. 9. sept., altergang, skriftem. kl. 9.30.
Søndagsskole kl. 11.30.

Langeland: Søndag d. 23. sept. med alterg. til sædvanlig tid. Mandag d. 24. september kl. 20.

Fyn: tirsdag den 25. september.

Løsning: 2. sept. kl. 20. 9. og 23. sept. kl. 10 og kl. 11.15 søndagsskole.

Haderslev: 9. sept. kl. 19.30. 16. og 30. sept. kl. 10.

Skrydstrup: 10. sept. kl. 20.

Aarhus: 23. sept. kl. 16.30.

Alle indbydes hjerteligt.

Ungdomsstævnet på Langeland.

Den evang.-luth. frikirke afholdt ungdomsstævne i Bastemose pr. Lohals, Langeland hos familien Alfred Gregersen. Det var 35 glade unge kristne, som lørdag den 18. august samledes til bibelbetragtninger. De kom både i bil, på cykle og med tog fra Jylland, Fyn, København og Langeland. Efter kaffen, som vi drak under lampetter i haven, løkkede fuldmanden os ned til stranden, hvor vi sluttede aftenen med musik og sang. Søndag formiddag var friluftsgudstjeneste, hvori også deltog menigheden på Langeland. Resten af dagen var udfyldt med bibelarbejde, sang, leg og munter underholdning. Pastor W.J. Michael og Paul Michael appellerede i prædiken og bibeltimerne stærkt til den enkelte om at kæmpe som Kristi stridsmand for Herrens sag. Frimodigheden og kraften vil Gud give os. Styrket i troen rejste vi hjem med vore tanker vendt mod Ham, som alene er alle gode gavers giver, og som vi kan takke for, at det lykkedes.

P.M.

Redaktion: Pastor W.J. Michael, Martinsvej 4, Kbhvn.
og pastor Paul Michael, Løsning st.

KIRKE - NYT

fra DEN EVANGELISK-LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 10 - 1. årg.

Oktober 1951

Tak Herren, thi han er god !

Høsten 1951 ! Igen er landmanden gået ud og har mejet markerne. Igen blev kornet bragt hjem. Igen er laderne fyldte. Når vi flere år i træk har haft en god høst, så er vi tilbøjelige til at mene, at det er noget naturligt og selvfølgelig. Vistnok var der i år i august en tid, hvor vi med bange anelser så, hvorledes dag for dag regnen skyllede ned og markens afgrøder truedes med ødelæggelse. Men til rette tid kom alligevel solen og varme dage, og eet års ernæring er atter sikret. Blev vi ikke altfor hurtigt rolige og selvtilfredse igen i stedet for at takke Herren på vore knæ, thi han er god og hans miskundhed varer evindelig. Måtte Herren altid se i nåde til os og ikke først ved en dårlig høst minde os om vor afhængighed af hans barmhjertighed og almagt ! Lad os ikke glemme det. Vi har haft et frugtbart år, rigt på timelig velsignelse, og vi har kunnet arbejde i fred og ro. Vi er jo skabte til Guds ære, fra hvem al god og fuldkommen gave kommer. Så sandt riget og magten er hans, så sandt er også æren hans. Vi tjener sandheden, når vi ærer Gud. Det vidner også Malakias om i disse ord: "En søn skal ære faderen, og en tjener sin herre. Børsom jeg da er fader, hvor er min ære, og er jeg herre, hvor er min frygt ? siger den Herre Zebaoth" (Mal.1,6).

Vi ville blive sent færdige, hvis vi ville prøve på at tælle Guds velgerninger. De omgiver os på alle sider og til alle tider. Og det er måske lige de vigtigste velgerninger, vi agter mindst på, fordi de er

så almindelige. Ja, vi påskønner jo tit først det gode, når vi kommer til at savne det. Først når bekymringerne kommer, når vi ligger på sygelejet, kommer vi i tanker om, hvor godt vi havde det, og hvor lidt vi takkede godhedens herre. Der er vel forskel på, hvad den enkelte har at takke for. Men lad os ikke glemme det. Ved vi, hvorledes og hvor ofte Herren har bevaret og beskyttet os i det forløbne år? Hvormange ulykker har han afvendt, som kunne have slået os både på legeme og sjæl? Erkend det og glem ikke, hvem det skyldes. Der står skrevet: "Ikke en spurv falder til jorden uden eders faders vilje" og "alle eders hoveder er talte". Hvis vi erkender det ret, hvilken styrke og frygtløshed ville der ikke være i vor livsanskuelse. Lad os ikke blot se Guds finger, når nøden banker på døren. Lad os ikke først takke Gud, når en særlig truende fare er afvendt, en sygdom helbredt. Lad os uafbrudt leve livet i taknemmelighed mod Gud.

Og lad os ikke glemme at takke for den største gave: syndernes forladelse, Guds kærlighed i Jesus Kristus. Når vi i troen på Guds nåde erkender Gud som vor rette fader, så lærer vi også at takke Gud for al timelig velsignelse.

Og lad denne tak ikke blot ske i lønkammeret, i familien, men også i menigheden. Vi vil gerne søge derhen, hvor Guds børn kommer sammen til taksigelse og bøn. Vi vil gerne aflægge bekendelse for mennesker og opmuntre hinanden dertil.

Endelig vil vi vise vor taknemmelighed derved, at vi bruger de jordiske goder efter Guds vilje. Hvor alvorligt advares vi i Guds ord mod misbrug. Vi ser jo misbrugen omkring os. Hvor misbruges dog legemets kræfter, penge og gods. Den kristne skulle ikke alene vogte sig for misbrug, men også bruge det ham betroede på rette måde som Guds husholdere, der engang på dommens dag skal aflægge regnskab. Måtte Gud for sin søns Jesu Kristi skyld se i nåde til os, så at vi takker og priser ham med hjerte, mund og hænder, nu og i al evighed.

P. M.

NOTER OG NYT

Herr Jens Pedersen Nielsen fra vor menighed i Løsning fyldte 70 år den 16. september. Vi ønsker hjertelig til lykke og Guds velsignelse i tiden fremover. - Enkefru M. Skov, Rødding, skænkede 100 kr. til byggefondet. - På grund af en svampeskade er en større reparation i Martinskirken blevet nødvendig. - På den tyske frikirkes nordlige distriktsmøde overbragte pastor P. Michael hilsener fra den danske frikirke og fortalte på et missionsmøde om vort arbejde. - Missourisynoden vil påbegynde et missionsarbejde blandt muhammedanerne i Indien. Dr. Nau, som tidligere var missionær i Indien og Vestafrika er, skønt sine 69 år, med hustru rejst til Indien fra Amerika for at tilrettelægge arbejdet.

Stat og kirke

I en programartikel i Kirkeligt Forbunds blad "Vor Kirke" (K.F. er foruden Indre Mission og Grundtviganerne en tredje retning indenfor folkekirken) hedder det: "Det er en af mislighederne ved den statskirkeordning, som vor folkekirke lever under uden at være herre i sit eget hus, at menighederne dysses i søvn, hvad det fælleskirkelige angår. Man ikke kunnet blive enige om - trods grundlovens klare løfte - at indrømme vort kirkelige lagfolk en reel medindflydelse på folkekirkens styrelse, og resultatet blev, at ansvarsfølelsen svækkedes. Hvor der ingen medindflydelse er, kan man heller ikke vente noget levende medansvar. Det er under alle forhold en farlig sag for en kirke at være prisgivet statsmagtens formynderskab. Men kan det nytte noget som helst at damme op mod den udpræget statskirkelige udvikling vi er inde i? Det må være opgaven at nå frem til en ordning af forholdet mellem stat og kirke, der ikke blot sikrer staten men også kirken frihed og selvstændighed, så den får røst og mæle til at tale med, hvor det gælder den egne indre forhold. At en konfessionsløs rigsdag, hvor det ikke engang kan opklares, hvor mange af dens medlemmer, der overhovedet selv er medlemmer af folkekirken, skal have formynderskab over kirken i såvel indre som ydre forhold er en urimelighed og hensynsløshed mod kirken".

Den evang.-luth. frikirke har snart i 100 år været en af staten uafhængig luthersk kirke. Efter Guds ord er de troende - altså kirken - alene ansvarlig for kirkesn ydre og indre forhold og derfor må der være en adskillelse mellem stat og kirke. Gud siger i sit ord: "Giv kejserens, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er".

Indk. bidrag til KIRKE-NYT i juli kvartal:

København: menigheden 18,00, hr. Joh.Lundin 20,00, fam.Tønnes 4,00, frk.J.Lundin 6,00, frk.Marie Michael 5,00, fam.W.J.Michael 3,00.

Haderslev: menigheden 18,00, fru Schmidt 5,00, fru Didrichsen 2,00, frk.Bodil Skov 7,00.

Langeland: menigheden 25,00, fam.Kristian Jensen 5,00, Arne Rasmussen 5,00.

Udlandet: fam.J.Jeppesen, Canada 13,78.

W.J.M.

Gudstjenester og møder:

København, Martinskirken, Martinsvej ved Vodroffsvej: hver søndag kl. 10. Søndagsskole 11.30. Bibeltimer: onsdagene den 10. og 24. kl. 20. Martinsv.4. Løsning: 14.okt. kl. 20, 21.okt. kl. 10 med alterg., skriftem. 9.30. Søndagsskole 11.15. Bibeltimer den 3., 17. og 31. oktober kl. 20.

Haderslev: 7.okt. kl. 19.30, 21.okt. kl. 19.30.

Rødding: 8.okt. kl. 20.

Skrydstrup: 22.okt. kl. 20.

Aarhus: oplysning hos ing. A.Nielsen, Hirsevang 4. Langeland og Fyn får særskilt meddelelse.

Alle indbydes hjerteligt.

Troen er en levende, ufortrøden, virksom og mægtig ting, så det er umuligt, at den ikke uafslædig skulle virke gode gerninger. (Luther).

KIRKE-NYT udg. af den evang.-luth.frikirke i Danmark
Redaktion: pastor W.J.Michael, Martinsvej 4, Kbhvn.
og pastor Paul Michael, Løsning st.

Duplikering: DANAKOPI, Kbhvn.K.

KIRKE - NYT

fra DEN EVANGELISK-LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 11 - 1. årg.

November 1951.

Syndserkendelse er nødvendig.

Det første skridt til at blive et Guds barn er sand syndserkendelse. Den, som Gud vil føre op til himmelens uendelige højder, må han først føre ned i helvedets forfærdelige dybder. Den, der ikke først véd og føler, at han er en fortabt og fordømt synder, han kan ikke fornemme og forstå det herlige evangelium om Guds nåde i Jesus Kristus. Hvorfor skulle jeg længes efter en frelser, når jeg ikke holder mig for en hjælpeløs synder, der på ingen måde kan gøre sig fri af syndens og helvedets lænker? Mon et kernesundt menneske sender bud efter lægen? Først bevidstheden om, at han er syg, får ham til at tilkalde lægen.

Apostel-en Paulus førte et udvortes hæderligt liv. Efter menneskers og Guds løv var udadtil alt i skønneste orden. Men da den Helligånd ved ordet oplyste ham om noget andet, blev loven og dens fortærende helighed en bitter pille for ham. Da førte han en anden tale. Han bekendte bramfrit: "Jeg ved, at i mig, det er i mit kød, bor der ikke godt; thi viljen har jeg vel, men at udføre det gode formår jeg ikke" (Rom. 7, 18). Nu forekom hans tidligere liv ham ikke så rent og pletfrit. Han opdagede ikke blot mange synder, men også at han overhovedet ikke evnede at gøre det, der er godt for Gud. Han var ikke et fint blomstrende træ, men en tornebusk.

Denne erkendelse sønderknuste og udmarvede ham åndeligt. Han følte det store svælg mellem at ville og at fuldbringe, og af den grund følte han Guds for-

bandelse, som lå på ham. Derfor kastede han sig tilsidst i Guds barmhjertige arme og udbrød: "Jeg elendige menneske ! Hvem skal fri mig fra dette dødens legeme ? Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre !" Det gode, glade budskab om Kristus gav ham den trøst, som han i loven ikke havde kunnet finde.

Det er for alle mennesker den eneste vej til at blive en kristen og blive salig. Først ned i det dybe, så op på højden. Først sønderknust, så ophøjet. Først føle Guds vrede, så smage Guds syndstilgivende barmhjertighed.

Paulus var allerede en kristen, da han skrev dette. Ja, han havde et helt liv i selvforsagende tjeneste for Guds rige bag sig. Men også ved sit livs afslutning, ja indtil sin sidste stund var synden i hans lemmer. Derfor satte han indtil sin sidste stund sit håb og sin tillid alene til Guds nåde. "Jeg har bevaret troen", skriver han kort før sin død. Således er det også med os. Indtil vor bortgang fra denne verden er vi behæftet med synder, og den dårlige samvittighed følger os indtil sidst. Det er i en vis forstand også godt, thi det driver os til Frelseren og bevarer os for selvretfærdighed. Derfor må lovens strenge røst aldrig forstumme i kirken. Den skal atter og atter lyde for at berede hjerterne for evangeliets forkyndelse og vække den rette syndserkendelse. Kun da kan der i hjerterne være en længsel efter frelsen, kun da kan troen bestå. Den, der ikke véd af nogen synd, vil ikke længes efter en frelser, ja han vil vrage ham som de selvretfærdige farisæere gjorde. Men når loven har ført sin strenge tale, så skal det herlige befrielsesbudskab om forsoningen ved Jesu blod lyde, uden forbehold, uden betingelser, for at en forfærdet synder ikke fortvivler og ikke hjemfalder til evig fortabelse. Vel os, om vi med den store apostel også kan sige dette: "Den tale er troværdig og al modtagelse værd, at Jesus Kristus kom til verden for at frelse syndere, blandt hvilke jeg er den største."

W.J.M. efter "Lutheraneren"

NOTER og NYT

Den hellige dåb modtog i vor menighed i Løsning Anne-Marie Nielsen, datter af ing. A.Nielsen og hustru, samt Gunhild Lund, datter af skomagermester J. K.Lund og hustru. Til lykke og Guds velsignelse.

+

Efter Herrens uransagelige vilje døde fru Kathrine Sørensen den 17. oktober, 50 år gammel, efter langvarig sygdom. Hun efterlader sin mand, væver Johannes Sørensen og 2 drenge på 9 og 3 år. Begravelsen fandt sted den 22. oktober fra vor kirke i Løsning. Deltagelsen var så stor, at højtideligheden måtte transmitteres over højttaler udenfor kirken. Efter jordpåkastelsen var der fælles kaffebord i forsamlingshuset, hvor den afdøde mindedes i mange taler. Fru Sørensen var før sit giftermål i 23 år lærerinde ved Løsning Privatskole. Herren give os alle hendes stærke tro og store glæde og iver for kirkens sag. Måtte Kristus være de efterlattedes store trøst. Ære være hendes minde !

P.M.

RADIOUDSENDELSEN

I en reportage i Statsradiofonien den 22. oktober kom den evang.-lutherske frikirke til orde, og frikirkens stilling i det store og vigtige kirkespørgsmål fremlagdes. Bortset fra enkelte tekniske forstyrrelser - særlig i visse dele af København p.gr.af dobbeltprogrammet - meddeles fra næsten overalt en god modtagelse. Udtalelser efter udsendelsen: "Det glæder mig, at Du direkte kunne fremlægge frikirkens standpunkt. Jeg er spændt på virkningen. Guds velsignelse dertil" (Dr.Oesch, Frankfurt). "Vi lyttede med interesse til Deres radioudsendelse, og det var nok værd at erfare, hvori den evang.-lutherske frikirke adskiller sig fra folkekirken" (kn.lærer i Kbhvn.). Nogle sekterer ankede over, at vi ikke holder kirkefællesskab med dem, der forkaster barnedåb. "Vi hørte allesammen reportagen fra Martinskirken med stor interesse". "Måske kan en sådan udsendelse lukke øjnene op for nogle, der ikke synes om statskirken og derved støtte et kirkesamfund, der søger sandheden og storheden ved kirkens smukke lære uden forvanskning".

"Tak for radioudsendelsen - fortsat med at komme ud af ubemærketheden. Det er en skandale, at folkekirken kritikløst tager åbenlyse hyklere til næved efter konfirmationerne. Vedlagte 1000 kroner bedes benyttet til yderligere propaganda efter Deres eget skøn" - en Lytter.

W.J.M.

Gudstjenester og møder.

København, Martinskirken, Martinsv. ved Vodroffsv.:

Hver søndag kl. 10, søndagsskole kl. 11.30.

Bibeltimer= den 15. og 29. nov. kl. 20.

Langeland: Tirsdag d. 6. og onsdag den 7. november.

Fyn: Torsdag den 8. november.

Løsning: 4.nov.kl.10, 11.nov.kl.14, 25.nov.kl.20.

Søndagsskole d. 4., 11. og 25.nov. kl. 11.15.

Bibeltimer: d. 14. og 28. nov. kl. 20.

Haderslev: 4.nov. kl.19.30 m.alterg. 18.nov.kl.10.

Skrydstrup: 5.nov. kl. 20.

Hovslund: 18.nov. kl. 20.

Aarhus: Oplysning hos ing. A.Nielsen, Hirsevangen 4.

Udgivet af Den evang.-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W.J.Michael, Martinsv. 4. København, pastor Paul Michael, Løsning st., Jylland.

KIRKE-NYT

fra DEN EVANGELISK-LUTHERSKE FRIKIRKE

Nr. 12 - 1 årg.

December 1951.

Jomfrufødselen - en julebetragtning.

Over julefesten ligger en underfuld stemning. Det er der vist ingen, der tør eller ønsker at benægte. Hvoraf kommer det, at julen har en så forunderlig magt over vore sind, om vi nu er børn eller voksne? Alt det forunderlige ved julefesten, den forventningsfulde glæde, den andagtsfyldte stilhed, der griber os den hellige højtidsaften, har sin egentlige grund - selvom mange i vore dage ikke vil vedkende sig denne sammenhang - i den store forunderlige begivenhed, der fandt sted julenat i den mørke stald i den lille uanselige by Bethlehem: Gud blev menneske. Sådan lyder Guds julebudskab. Julen er derfor for den kristne ikke blot en forunderlig stemningssag, men troen på det største under, der nogensinde er sket.

Thi hvorledes blev Gud menneske? Jesus Kristus, Guds søn blev menneske, idet Gud lod ham blive menneske ikke ved en enkel skaberakt, som da Adam blev skabt, men ved at lade ham blive født af en kvinde. Allerede i den første forjættelse lige efter syndefaldet i Paradis omtales Guds søn, Jesus Kristus, som kvindens sæd: "Jeg vil sætte fjendskab mellem dig og imellem kvinden, og imellem din sæd og hendes sæd; den skal sønderknuse dit hoved, men du skal sønderknuse hans hæl" (1.Mos.3,15). Og i Galaterbrevet hedder det "Da tidens fylde kom, udsendte Gud sin søn, født af en kvinde. (4,4).

Det ejendommelige ved vor frelsers fødsel var dette, at kvinden, som blev hans moder, ved sit barns undfangelse og indtil dets fødsel var en jomfru. Denne

jomfrufødsel læres klart i bibelen. Om den forjættede Messias hedder det i Esja.7,14: "Se, jomfruen bliver frugtsommelig og føder en søn, og hun kalder hans navn Immanuel". Da Josef, som var forlovet med Maria mærkede, at hans forlovede, førend de kom sammen, var frugtsommelig, sendte Gud sin engel, som forklarede Josef denne frugtsommelighed. Læs Matth.1,18-23. Da englen Gabriel bebudede Maria Jesubarnets fødsel, og Maria undrede sig derover, forklarede englen hende, hvorledes denne underfulde undfangelse og fødsel ville ske (Luk. 1,26-35).

Vor Frelasers jomfrufødsel er altså bibelens klare lære, og derfor tror vi det og bekender det, som vi jo gør det i vor kristne tro: "Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne søn, vor herre, som er undfanget ved den Helligånd, født af jomfru Maria".

I vore dage er der mange, der ikke tror på jomfrufødselen. I København har en præst i folkekirken åbenlyst udtalt, at han ikke tror på jomfrufødselen. Da han forelagde spørgsmålet for en af de "bedste" og "troende" professorer ved Københavns Universitet, sagde denne noget i retning af, at det ikke spillede nogen rolle, om man troede det eller ej.

Jo, vor frelsers jomfrufødsel er en overmåde vigtig troslære. Var Jesus blevet født på normal menneskelig vis, havde han nemlig også haft en menneskelig fader, så var han kommet til verden som et syndigt menneske, thi som Kristus siger: "Hvad der er født af kød, det er kød". Men var Jesus selv en synder, så havde han ikke kunnet opfylde loven, ikke engang for sig selv, langt mindre for alle mennesker; og som synder havde han ikke kunnet frelse sig for sin egen syndestraf, langt mindre havde han kunnet bøde for hele verdens synder. Ved sin jomfrufødsel er han kommet til verden som et syndefrit menneske, og som sand Gud og sandt menneske blevet verdens frelser.

Maria kaldes med rette "Gudsfødersken", thi i hendes legeme har Guds søn indoptaget vor menneskelige natur i sin guddommelige person, så at den menneskelige og guddommelige natur på forun-

derlig vis er forenet i Jesu person. Troen på jomfrufødselen er nødvendig, dersom man vil blive salig. Sandt menneske måtte vor frelser være, for at han i vort sted kunne opfylde loven og kunne lide og dø. Men Jesus Kristus måtte tillige også være sand Gud, thi et blot menneske, heller ikke et syndefrit menneske, kunne bære al verdens synder. Et menneskes værk kunne ikke have evig gyldighed for Gud, men Guds søns forløsningsværk har evig gyldighed, thi Jesu Kristi, Guds søns blod renses os fra al synd. Den kristne tro er bygget på en urokkelig grund.

Fordi Jesus Kristus blev født af en jomfru, kan vi fejre en glædelig og velsignet julefest. "En fattig jomfru sad i løn, og fødte himlens kongesøn". "Forvunden er nu al vor nød, os er i dag en frelser fød".

W.J.M.

NOTER og NYT

Herr murer Kr. Jensen fra vor menighed på Langeland fyldte 70 år den 15. november. Hjertelig tillykke og Guds velsignelse fremover. - Herr Joh. Jeppesen i Whitby, Canada skænkede 20 \$ = 130,10 kr. til reparationen af Martinskirken. Herr J. stammer fra vor menighed i Løsning og udvandrede for over 25 år siden. Sidste år besøgte han sammen med sin hustru sit gamle land og sin gamle kirke. Tak for gaven og kærligheden til Eders gamle kirke. - Fra den 30.10 til 1.11. afholdtes en foredragsrække i Martinskirken. Alle aftenene var godt besøgt. - Ved Missourisynodens præsteseminarium i St. Louis er der indskrevet 668 studenter, det største antal theologistudenter i hele verden, et universitet kan opvise. De får allesammen lært, at bibelen ord for ord er Guds ufejlbare ord. Forleden skrev en dansk sognepræst, at denne lære lå i de sidste krampetrækninger og var ved at afgå ved døden. Dette er nok tilfældet i Danmark, men ikke i Amerika og andre lande. I Danmark holdes læren om, at hele bibelen er Guds ord, i havd alene af den evang.-luth. frikirke.

DER ER IKKE FRELSE I NOGEN ANDEN

Gudstjenester og møder:

København: Martinskirken, Martinsvej v.Vodroffvej:
Hver søndag kl. 10. 2.december tillige skriftem.
kl.9.30 og altergang. Julegudstjeneste juleaften
kl.16. 2.juledag ingen gudstj. Juletråsfest søndag
den 30.12. kl.14. (ingen gudstj.kl.10). Bibeltime
13.dec,kl.20.

Langeland: Tirsdag d.4. og onsdag d.5.12. 2.juledag d.26.12.

Fyn: 27.12.   Horslund: 3.12. kl. 20.

Løsning: 9.12., 23.12., 25.12. og 30.12. kl. 10
og søndagsskole kl. 11.15. 24. og 31.12. kl. 16.
Bibeltime 5.12. kl. 20.

Haderslev: 2.12. kl.19.30, 16.12. kl.10, 26.12.
kl.19.30.

Der er ikke frelse i nogen anden

For nogle år siden kæntrede en båd med to personer lige ovenfor Niagaravandfaldene. I løbet af et øjeblik sank båden, og de to forulykkede kæmpede en håbløs kamp med strømmen, som førte dem nærmere mod afgrunden. Inde på bredden stod en lille flok mennesker, som forfærdet fulgte den frygtelige kamp med døden, som de to ulykkelige kæmpede. De vidste ikke, hvorledes de kunne hjælpe. Da kom en mand løbende med et reb og kastede det ud til de to. Den ene af dem greb rebet med det samme. Han blev reddet. I samme øjeblik kom en stor træklods flydende med strømmen. Den anden klamrede sig til den og forsøgte derved det frelsende reb. Da han blev klar over det, var det allerede for sent. Han styrtede med træklodsen i afgrunden.

Jesus er for os det reb, der kan frelse os. Kun den, som griber ham, er frelst. Den, som har en anden tilsyneladende nok så sikker tilflugt, går redningsløst fortabt.

Udg.af Den evang.-luth.frikirke i Danmark

Redaktion: Pastor W.J.Michael, Martinsvej 4,
København og pastor Paul Michael,
Løsning st., Jylland.

DANAKOPI